

[Henning Philipsen.]

mig, om vi engang ved lejlighed fik hr. Guldbergs vurdering af, om nu samtlige, der tilslutter sig det parti, der hedder venstre, Danmarks liberale parti, nu i virkeligheden også er liberalister. Det kunne være særdeles interessant at få denne side af sagen belyst.

Må jeg dernæst sige om det, vi skulle beskæftige os med i dag, at der jo i sig selv ikke er noget forkert i at regulere, og slet ikke når noget flourer vildt. Sandheden er jo, at det har floureret vildt på alle andre områder end dér, hvor det offentlige har haft nogen indflydelse. Det har floureret vildt alle andre steder end inden for det offentlige bygge- og anlægsvirksomhed og inden for det område, hvor det offentlige har haft mulighed for at gribe ind, nemlig på det almennyttige byggeris område. Det vil altså sige, at groft sagt har det floureret vildt i den private sektor af byggeriet i dette land, simpelt hen.

Det må måske være mig tilladt at erindre om, at den situation er jo ikke ny. Den er også kendt fra tidligere tider, også fra den tid, hvor hr. Guldberg eksempelvis var medlem af en regering. Vi oplevede i 1969 et boom, som man søgte at tøjle ved realkreditforliget i 1969. Dette forsøg på at tøjle udviklingen lykkedes ikke. Man kunne ikke tøjle byggeriet på det tidspunkt. Det, man forsøger nu, og som jeg for så vidt ikke er uenig i, er en rent fysisk stramning af byggeriets omfang og karakter.

Jeg har nævnt, at der jo i forvejen er regulering af den offentlige bygge- og anlægssektor, og at der i forvejen er regulering af det boligbyggeri, som det offentlige kontrollerer, nemlig det almennyttige boligbyggeri. Det kan derfor efter min opfattelse ikke være forkert, at man nu også inddrager det private boligbyggeri, og det er jo i særdeleshed parcelhusbyggeriet, under denne regulering, og det kan slet ikke være forkert efter min opfattelse, at der nu reguleres på en hel masse overflødig byggeri. Enhver i dette land ved, hvor mange overflødige benzinstationer der er bygget i dette land. Enhver i

dette land ved, hvor mange overflødige institutioner af samme karakter der er opført rundt omkring ved vore landeveje. Efter min opfattelse er der lige så meget overflødig byggeri i dette land, når det drejer sig om bankers og sparekassers administrationsbyggeri.

Må jeg gøre et par bemærkninger vedrørende ordningens administration. Som det rigtigt er beskrevet, er den nu overladt til amterne, men jeg vil godt, som jeg har gjort tidligere, rejse det spørgsmål, om man ikke i endnu højere grad, end tilfældet er her, kunne inddrage arbejdsmarkedsnævnene i beslutningen med hensyn til at iværksætte byggeri. Det forekommer mig, at hver gang vi har haft et regeringsskifte, er noget af det første, den nye arbejdsminister foretager sig, at spørge arbejdsmarkedsnævnene om, hvad de overhovedet har beskæftiget sig med i den periode, hvor den foregående regering har regeret, og når han har gjort det én gang, så hører man for øvrigt ikke så forfærdelig meget mere til arbejdsmarkedsnævnene. Det ville forekomme mig rigtigt, at man gav dem en opgave, nemlig den i særdeleshed at beskæftige sig med bygge- og anlægsvirksomheden. Det ville forekomme mig rigtigt, at man gav arbejdsmarkedsnævnet den myndighed, om man vil, til at vurdere, om den måde, hvorpå man bygger i den pågældende sektor, nu er rigtig og rimelig under hensyn til den forhåndenværende arbejdskraft, under hensyn til f.eks. den maskinkapacitet, der måtte være til rådighed i området, og ikke mindst under hensyn til den erhvervsudvikling eller mangel på samme, der måtte være i det pågældende område. Som jeg tidligere har sagt, kan det da godt være, det i så fald måske bliver nødvendigt at skifte enkelte medlemmer af arbejdsmarkedsnævnene ud, men det må vi tage med i den situation.

Jeg synes ikke, det er rigtigt, at vi ensidigt hæfter os ved, at vi nu kommer ned på et boligbyggeri totalt på omkring 43.000 boliger. Jeg synes, det skal ses i forhold til de øvrige former for bygge- og anlægsvirk-